

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון צ': – ל כסלו – ל סיון

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, כדי שוביאתי התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו בַּחֲוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

שו"ע או"ח "הלכות ארץ ישראל" של הלכות שבת
מצוות התלויות בארץ, ישנן ארץ ישראל, ירושלים, בית המקדש,
חורבן בית המקדש, ומקום המקדש, וכל התלויים בהם!

(הרב שלמה זאנוויל ווייל, ירושלים תרפ"ז לפ"ק)

דרש רבי שמלאי. מפני מה נתאזה משה רבינו ליכנס לארץ ישראל. וכי לאכול מפריה הוא צריך. או לשבוע מטובה הוא צריך. אלא כך אמר משה. הרבה מצות נצטוו ישראל. ואין מתקיימין אלא בארץ ישראל. אכנס אני לארץ. כדי שיתקיימו כולן על ידי. אמר לו הקדוש ברוך הוא. כלום אתה מבקש אלא לקבל שכר. מעלה אני עליך כאילו עשיתם. (סוטה יד.)

ליום השלשים לחודש סדרנו ללמוד או"ח הלכות "ארץ ישראל" של הלכות שבת, ועל ידי לימוד
הלכות אלו, יזכה ל"קדושת ארץ ישראל" באמת, אפילו אם אין זוכה עכשיו לגור בארץ ישראל
בקביעות, ויקיים בזה "ונשלמה פרים שפתינו" – וכמו שאמרו חכמינו ז"ל בברכות (דף ח.): "מיום
שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד!"
כל המהלך ארבע אמות בארץ ישראל, מבטח לו שהוא בן העולם הבא. (כתובות קיא.)

ארץ אשר ה' אלקיך דרש אתה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד
אחרית שנה. (דברים יא, יב)

אשר ה' אלקיך דרש אותה. והלא כל הארלות הוא דורש שנאמר להמטיר על ארץ לא חיש, אלא
כזיכור אינו דורש אלא אותה, ועל ידי אותה דרישה שדורשה דורש את כל הארלות עמה. (רש"י טז)

כיוצא בו אתה אומר: "ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד", וכי אותה בלבד הוא דורש, והלא כל הארצות כולם הוא
דורש, שנאמר (איוב לח): "להמטיר על ארץ לא איש", אלא כזיכור שאינו דורש אלא אותה וכו'.

(ילקוט שמעוני מלכים א' – פרק ח' - רמז קצ"ד)

דבר אחר, "לא יגרע מצדיק" (איוב לו, ז), זו ארץ ישראל, שאין הקדוש ברוך הוא מזיז עיניו ממנה, שנאמר:
"תמיד עיני ה' אלקיך בה" וגו'.

(מדרש ילמדנו פרשת פקודי)

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל "שו"ע הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון צ' - עמוד א]

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א"!

גליון צ"ז – ל כסלו – ל סיון

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פני שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

הדליקו את הנר. ובמקום שאין מעשרין אין
צריך לומר עשרתם (טור):

הלכות שבת, סימן רסא – זמן הדלקת הנרות לשבת, סעיף א

(א) ספק חשיכה והוא בין השמשות (והיינו כדי שיעור
הלך ג' רבעי מיל אחר שקיעת החמה (טור בסימן רצ"ג
וכדלקמן סוף סימן ב') ושיעור מיל הוא שליש שעה פחות
חלק ל') אין מעשרין את הודאי ואין מטבילין
את הכלים ואין מדליקין את הנרות ואין מערבין עירובי
תחומין (ועיין לקמן סימן תט"ז סעיף ב') אבל מעשרין
את הדמאי וטומנין את החמין ומערבין עירובי
הצירות (ועיין לקמן סימן שצ"ג). ומותר לומר לאינו
יהודי בין השמשות להדליק נר לצורך שבת וכן לומר
לו לעשות כל מלאכה שהיא לצורך מצוה
או שהוא טרוד ונחפז עליה. הגה: וכן מי שקבל עליו
שבת שעה או ב' קודם חשיכה יכול לומר לאינו יהודי
להדליק הנר ושאר דברים שצריך (מהרי"ז סימן קי"ז)
(ועיין לקמן סימן שמ"ב):

הלכות שבת, סימן רסב – דין הקידוש בבית הכנסת, סעיף א

(א) נוהגין לקדש בבית הכנסת ואין למקדש לטעום מיין
הקידוש אלא מטעימו לקטן דאין קידוש אלא במקום
סעודה (ועיין לקמן סימן רע"ג) ומעיקרא לא נתקן אלא
בשביל אורחים דאכלי ושתי בבי כנישתא להוציאם ידי
חובתם ועכשיו אף על גב דלא אכלי אורחים בבי
כנישתא לא בטלה התקנה זהו טעם המקומות שנהגו

הלכות שבת, סימן רמח – דין המפליג בספינה וההולך בשיירא בשבת, סעיף ד

(ד) היוצאים בשיירא במדבר והכל יודעים שהם
צריכים לחלל שבת כי מפני הסכנה לא יוכלו לעכב
במדבר בשבת לבדם שלשה ימים קודם שבת אסורים
לצאת וביום ראשון ובשני ובשלישי מותר לצאת ואם
אחר כך יארע לו סכנה ויצטרך לחלל שבת מפני פקוח
נפש מותר ואין כאן חילול. והעולה לארץ ישראל
אם נודמנה לו שיירא אפילו בערב שבת
כיון דדבר מצוה הוא יכול לפרוש ופוסק
עמהם לשבות ואם אחר שיהיו במדבר לא
ירצו לשבות עמו יכול ללכת עמהם חוץ
לתחום מפני פיקוח נפש ואם נכנס לעיר
אחת בשבת מהלך את כולה ואפילו
הניחוחו מחוץ לעיר ורוצה ליכנס לעיר
מותר דכיון דלדבר מצוה נפק יש לו
אלפים אמה לכל רוח. הגה: יש אומרים שכל
מקום שאדם הולך לסחורה או לראות פני חברו חשוב הכל
דבר מצוה ואינו חשוב דבר הרשות רק כשהולך לטייל ועל
כן נהגו בקצת מקומות להקל בענין הפלגת הספינות והליכת
שיירא תוך שלשה ימים כי חושבים הכל לדבר מצוה ואין
למחות בידן הואיל ויש להם על מי שיסמוכו:

הלכות שבת, סימן רס – דיני הכנסת שבת, סעיף ב

(ב) כשיהיה סמוך לחשיכה ישאל לאנשי ביתו בלשון
רכה עשרתם ערבתם הפרשתם חלה ויאמר להם

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "חורה לשמה", וכל המזכה את הרבים וזכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל "שו"ע הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון צ"ז – עמוד ב]

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון צ"ז – ל כסלו – ל סיון

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פני שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתתחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

אז ומכל מקום לכתחלה יש ליוזר שלא יבא לידי כך (ועייני
בטור אבן העזר סימן ס"ג). ולא חולצין ולא מיבמין ואין
כונסין ולא מקדישין ולא מעריכין ולא מחרימין ולא
מפרישין תרומות ומעשרות ואין פודין הבן ואין
מגרשין אלא אם כן הוא גט שכיב מרע (דחקיף ליה
עלמא) וכולם אם נעשו שוגגין או מזידין או
מוטעין מה שעשוי עשוי:

הלכות שבת, סימן שפ"ו – דיני שיתוף בעירוב, סעיף ה

(ח) משתתפין אפילו באוכל שאינו ראוי לו
אם ראוי לשום אדם כגון לניזר בין ולישראל
בתרומה וכן (הנודר) מאוכל או נשבע שלא יאכלנו
משתתף בו ויש אומרים דהיינו דוקא כשנדר או נשבע
שלא יאכלנו אבל אם נדר או נשבע שלא יהנה ממנו אין
משתתפין לו בה (ואם אמר קונם הנאתו או אכילתו עלי
לכולי עלמא אין משתתף בה) (טור):

הלכות עירובי תחומין, סימן תט"ז – דין מקום נתינת העירוב, סעיף ז

(ו) אבד עירובו או נשרף או אם היה בסוף התחום
ונתגלגל חוץ לד' אמות או שהיתה תרומה
ונממאת מבעוד יום אינו עירוב משחשיכה הרי
זה עירוב שקניית העירוב בין השמשות אם ספק כשר
שספק העירוב כשר והוא שיהיה לו חזקת כשרות כגון
זה שהניחו שם ואירע בו ספק אבל אם לא היה לו חזקת
כשרות כגון ספק אם הונח שם אם לאו לא:

לקדש בבית הכנסת אבל יותר מזה טוב להנהיג
שלא לקדש בבית הכנסת וכן מנהג ארץ
ישראל. הגה: ונהגו לעמוד בשעה שמקדשין בבית
הכנסת:

הלכות שבת, סימן ש"ו – באיזה הפנים מותר לדבר בשבת, סעיף יא

(יא) מותר לקנות בית בארץ ישראל מן
האינו יהודי בשבת וחותר ומעלה
בערכאות. הגה: שלהם בכתב שלהם דאינו
אסור רק מדרבנן ומשום ישוב ארץ ישראל
לא גזרו (אור זרוע):

הלכות שבת, סימן שלט"ז – כמה דינים פרטיים הנוהגין בשבת, סעיף ד'

(ד) אין דנין. הגה: ולכן אסור לתפוס ולהכניס לבית
הסוהר מי שנתחייב איזה עונש כדי שלא יברח וכל שכן
שאסור להלקותו דהוה בכלל דין ואם יברח אין עלינו כלום
(בית יוסף סוף סימן רס"ג בשם שבולי הלקט) ולא מקדשין.
הגה: ויש מתירין לקדש היכא דאין לו אשה ובנים (רבינו
תם) ואפשר דהוא הדין הכניסה לחופה שרי (סמ"ג) ואף על
גב דלא קיימא לן הכי מכל מקום סומכין על זה בשעת
הדחק כי גדול כבוד הבריות כמו שרגילין שלפעמים שלא
היו יכולים להשוות עם הנדוניא ביום ו' עד הלילה דעושין
החופה והקידושין בליל שבת הואיל וכבר הוכנו לסעודה
ולנשואין והוי ביוש לכלה ביום לכלה ולחתן אם לא יכנוס

נה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "חורה לשמה", וכל המזכה את הרבים וזכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל "שו"ע הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון צ"ז – עמוד ג]